Dilluns 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,22-30): En aquell temps, els escribes que havien baixat de Jerusalem deien: «Té Beelzebul», i: «Pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis». I havent-los convocat, els deia en paràboles: «¿Com pot Satanàs llançar Satanàs? I si un regne es divideix contra si mateix, aquell regne no es pot sostenir. I si una casa està dividida contra si mateixa, aquesta casa no es podrà sostenir. I si Satanàs s'ha aixecat contra ell mateix i s'ha dividit, no es pot sostenir, sinó que té una fi. I ningú no pot, entrant en la casa d'un que és fort, arrabassar-li els béns, si primer no lliga el que és fort. Només llavors saquejarà la seva casa. En veritat us dic: tot serà perdonat als fills dels homes, els pecats i les blasfèmies qualsevol que hagin proferit, però el qui blasfemi contra l'Esperit Sant no té remissió per tots els segles, sinó que serà reu d'un etern delicte». Perquè deien: «Té un esperit immund».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui blasfemi contra l'Esperit Sant no té remissió per tots els segles»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, en llegir l'Evangeli del dia, hom resta astorat —"al·lucina", com es diu en el llenguatge del carrer—. «Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem» veuen la compassió de Jesús per les persones i el seu poder que opera a favor dels oprimits, i —amb tot— li diuen que «Té Beelzebul» i que «Pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis» (Mc 3,22). Realment és sorprenent el punt fins on poden arribar la ceguesa i la malícia humanes, en aquest cas d'uns lletrats. Tenen davant seu la Bondat en persona, Jesús, l'humil de cor, l'únic Innocent i no se n'adonen. Se suposa que ells són els entesos, els qui coneixen les coses de Déu amb vista a ajudar el poble, i resulta que no solament no el reconeixen, sinó que l'acusen de ser diabòlic.

Amb aquest panorama és com per a "girar cua" i dir: «Aquí us quedeu!». Però el Senyor pateix amb paciència aquest judici temerari sobre la seva persona. Tal com afirmà sant Joan Pau II, Ell «és un testimoni insuperable d'amor pacient i d'humil mansuetud». La seva condescendència sense límits el mena, fins i tot, a provar de remoure llurs cors tot argumentant-los amb paràboles i consideracions raonables. Amb tot, a la fi, els adverteix amb autoritat divina que aquest tancament de cor, que és

rebel·lia davant l'Esperit Sant, restarà sense perdó (cf. Mc 3,29). I no perquè Déu no vulgui perdonar, sinó perquè per a ser perdonat, primer, hom ha de reconèixer el seu pecat.

Tal com anuncià el Mestre, és llarga la llista de deixebles que també han patit la incomprensió quan obraven amb tota la bona intenció. Pensem, per exemple, en santa Teresa de Jesús quan ella intentava portar a més perfecció les seves germanes.

No ens estranyi, per tant, si en el nostre caminar hi apareixen aquestes contradiccions. Seran l'indici que anem pel bon camí. Preguem per aquestes persones i demanem al Senyor que ens atorgui la pacient perseverança.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Pervers mestre és el diable, que barreja moltes vegades la falsedat amb la veritat, per a encobrir amb aparença de veritat el testimoni de l'engany» (Sant Beda el Venerable)

- «A aquesta generació i a moltes altres se'ls ha fet creure que el diable era un mite, la idea del mal. ¡Però el diable existeix i nosaltres hem de combatre contra ell! Malgrat que d'això no n'estem molt convençuts!» (Francesc)

- «Els signes realitzats per Jesús testimonien que el Pare l'ha enviat. Conviden a creure en Ell (...). Els miracles enforteixen la fe en Aquell que fa les obres del seu Pare: donen testimoni que és el Fill de Déu. Però també poden ser 'ocasió de caiguda'. No volen satisfer la curiositat i els desigs màgics. Malgrat els seus miracles tan evidents, Jesús és rebutjat per alguns. L'acusen d'actuar amb el poder dels dimonis» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 548)